

[Camrø]

Forestillinger om, at offentlige nedskæringer helbreder erhvervslivet og er nok til at skabe øget afsætning, er desværre ikke rigtige. Problemet er, at den internationale efterspørgsel er så dæmpet, og som følge heraf er forventningerne om hurtigt opsving i dansk erhvervsliv begrænsede. Store kortsigtede nedskæringer i den offentlige sektors aktivitet kan derfor alene forventes at få til følge, at der kommer en ny kraftig stigning i ledigheden og en forøgelse af antallet af konkurser i erhvervslivet.

Når det er sagt, skal det også understreges, at det er uomgængelig nødvendigt, at vi i 1980'erne foretager en omstilling af dansk økonomis struktur, sådan at væksten i den offentlige sektor dæmpes, samtidig med at investeringer og produktion i den private sektor forøges.

Det er i denne forbindelse især vigtigt at være opmærksom på alle muligheder for strukturelle forbedringer af den offentlige sektors indsats, hvilket vil sige, at vi skal arbejde for offentlige produktivitetsforøgelser og for at finde nye og bedre og billigere måder at klare de samme opgaver på.

I den forbindelse finder jeg anledning til igen at understrege, at der ikke på trods af krisen er sket forringelser i den samlede ressourcemængde, som den danske velfærdsstat stiller til rådighed for borgerne.

Det har været nødvendigt at foretage omgrupperinger på enkelte områder, fordi nye områder har trængt sig frem og krævet en stærkt forøget indsats, men det er en fuldstændig fordrejning af den faktiske situation at fremstille det, som om staten ved voldsomme nedskæringer i de offentlige udgifter er årsag til en økonomisk krise. Sådanne påstande hviler på rene spekulationer og en demagogi, der fuldt kan tilbagevises ud fra de klare tal for de offentlige udgifters vækst fra år til år.

I forespørgslen er der gjort særlige henvisninger til socialindkomstens økonomiske konsekvenser for stat og kommuner, ligesom det postuleres, at sparemålene i stat og kommuner ikke skulle være blevet opfyldt.

Finansministeren har allerede kommenteret disse forhold, og jeg skal ikke gøre mange bemærkninger dertil. Det er klart, at der ved gennemførelsen af en så omfattende reform i beregningsgrundlaget for sociale ydelser, som socialindkomsten er, har været en række

startvanskeligheder. Den datafejl, som har givet anledning til så megen debat om socialindkomsten, er imidlertid alene en fejl vedrørende daginstitutionstaksterne og ikke vedrørende selve socialindkomsten.

Det er imidlertid vores hensigt nøje at følge virkningerne af indførelsen af socialindkomsten og at foretage de justeringer, der måtte være nødvendige i forbindelse med dette nye indkomstbegreb. Vi vil i den forbindelse nøje overveje socialindkomstens videre udvikling, herunder de særlige problemer, der eksisterer i forbindelse med betaling for daginstitutionsofhold.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at den økonomiske krise, som industrilandene både i den vestlige og den østlige verden er ramt af, stiller store krav til befolkningerne og til politikerne om en målbevidst og sej indsats. De skadevirkninger, krisen har på beskæftigelsen og her først og fremmest på den del af ungdommen, som må se på fremtiden med skuffelse og bekymring, skadevirkninger for samfundenes udvikling af deres velfærdssystemer og skadevirkninger på hele det menneskelige klima, disse skadevirkninger er så store, at vi ikke kan prioritere indsatsen mod dem højt nok.

Det betyder begrænsninger og afsavn for nogle grupper. Vore bestræbelser er, at det først og fremmest bliver de grupper, som er i stand til at bære sådanne begrænsninger. Vi vil ikke acceptere, at krisen bruges til at trække skel i befolkningen, skel, som vi i årtier har arbejdet på at nedbryde.

Derfor fastholder vi den velfærdspolitik, som er en hovedopgave for socialdemokratiet, uanset om konjunkturerne går med os eller imod os. Vi appellerer til folketingets partier om at støtte os i fastholdelsen af denne politik; kun derved kan vi overvinde krisen og skabe ny fremgang.

Jeg skal derfor tillade mig på vegne af socialdemokratiet, det radikale venstre, CD og kristeligt folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager finansministerens redegørelse til efterretning og understreger behovet for at videreføre og udbygge den økonomiske politik, der var indeholdt i aftalen af 5. maj 1980.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«